

[Tinning]

som er atypisk, så nævn mig en enkelt eller nogle flere kommuner, hvor det ikke sker.

Steffensen (KrF):

Jeg skal først takke hr. Tinning for hans venlige bemærkning om, at han er sikker på, at det også har kristeligt folkepartis bevågenhed, at man vil være med til at hjælpe børnene, forældrene og de små skoler osv. Det har han ganske ret i, og derfor vil jeg også støtte det af hr. Ole Vig Jensen fremsatte dagsordensforslag.

Men det er jo let nok som hr. Tinning at udgyde sig om, at der ikke må ske nogen form for besparelse eller reduktion nogen steder, når det drejer sig om skolens forhold. Det er let nok, når det er således, at man ikke har og heller ikke har udsigt til at få noget særlig parlamentarisk ansvar for de ting, der nu engang skal hænge sammen i dette land. Jeg tænker på økonomien. Det kan ikke nytte noget, at man ser bort fra, at det er en forudsætning for at opretholde både vort samfund og vort skolesystem, også på folkeskoleområdet, at vi sørger for, at der er balance i økonomien. Det hænger nu engang sammen, og det er der nogle partier der tager medansvar for, ellers kunne dette samfund ikke fungere. Når man står uden for dette ansvar, kan man lettere komme med de ønsker og de påstande, som hr. Tinning gjorde.

Naturligvis er der ingen, der synes, det er en god idé, hvis det var således, at man kunne undgå at skulle begrænse visse områder inden for skolevæsenet. Hvis det var således, at der var uanede ressourcer, var der nok heller ikke ret mange, der ville beskæftige sig med at begrænse disse ressourcer, men i en overgangsperiode er det nu engang nødvendigt at se på alle de mange aktiviteter, vi har, også inden for undervisningssektoren.

I en sådan situation er det vigtigt, at besparelserne gennemføres med mindst mulig forringelse for de pædagogiske forhold, og det er alle enige i. Det er også rigtigt, at der mange steder i landet er opstillet spareplaner, der begrænser forbrug af undervisningsmateriale og lærebøger. Det mener kristeligt folkeparti er noget man bør se på. For med det omfang, just dette har fået i de senere år – man kan bare nævne en ting som engangsmateriale i undervisningen – kan man ikke

med rette hævde, at undervisningseffektiviteten bliver beskåret, fordi man altså nødvendigvis bliver nødt til at prioritere anderledes, når det drejer sig om undervisningsmaterialerne og lærebøgerne. Ja, jeg vil endda sige, at jeg tror, det er helt nødvendigt i den givne situation, at man tager fat her. Jeg tror også, det kan ske uden væsentlige skader af nogen art.

Derfor kommer, at ansvaret for, hvordan disse besparelser skal foregå, jo i stor udstrækning er lagt over til kommunerne. Det er vores generelle opfattelse, at ingen vel har mere baggrund for at kunne gøre det ansvarligt end netop kommunerne, idet det jo er kommunerne, der har alle disse problemer nærmest inde på livet og vel også har den nærmeste forudsætning for at kunne vurdere, hvor man bedst kan sætte ind, når visse besparelser er nødvendige at få gennemført.

Jeg vil nævne en ting, som måske ikke har så meget med forespørgselsdebatten at gøre, men alligevel – jeg tror, fru Marianne Bentsen-Pedersen nævnte det i sit indlæg – og det er problemerne i forbindelse med specialundervisningen. Der er ikke ret mange, der ikke er enige i, at man bør se på, hvordan den foregår bedst. Jeg tror, kommunerne bliver nødt til at se på problematikken i forbindelse med det forebyggende i specialundervisningen ved f.eks. at have tolærsystemet i de første årgange, for reelt er det jo således, at forskellen på arbejdsløshedsunderstøttelsen og lærerlønnen ikke er så forfærdelig stor, og det kunne godt være, at man i de situationer bør prioritere nogle ting anderledes. Det mener jeg i høj grad er op til kommunerne, men jeg erkender, at det er noget, som staten også skal medvirke til, hvis det skal lykkes.

Jeg synes, det er tilfredsstillende, at undervisningsministeren gang på gang har gjort opmærksom på, at det, som er helt rimeligt og absolut nødvendigt, er at få tilpasset lærerforbruget til det faldende elevtal. Det har mange kommuner for øje på meget ansvarlig vis, men jeg mener alligevel, at det er nødvendigt at tage helheden op til vurdering og se, hvordan man bedst kan udnytte og bruge ressourcerne.

Kristeligt folkeparti mener ikke, at folkeskolen ikke kan leve med de begrænsninger, der foreløbig er lagt op til, og ikke kan leve med dem på en sådan måde, at der ikke sker unødvendige forringelser med hensyn til det